

1. Η ΕΥΡΩΠΗ ΥΠΝΟΒΑΤΕΙ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 14/06/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 14/06/2024

Σελίδα: 8

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ.ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Η Ευρώπη υπνοβατεί

Η Ευρώπη υπνοβατεί προς το άγνωστο και επικίνδυνο. Μπορεί το πολιτικό Κέντρο να άντεξε και να επικρατεί και στο νέο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και μπορεί στις σκανδιναβικές χώρες αλλά και στη Γαλλία οι σοσιαλιστές να είχαν σχετικά καλές επιδόσεις, αλλά γενικά η Ευρώπη μετακινήθηκε δεξιότερα και ακροδεξιότερα στον εθνολαϊκισμό. Στις τέσσερις μεγαλύτερες χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Ισπανία η Ακροδεξιά κατέγραψε θεαματική ενίσχυση δυνάμεων. Η προοδευτική Ευρώπη βγήκε γενικά από τις ευρωεκλογές αισθητά ασθενέστερη. Και οι συνέπειες από τη νέα κατάσταση μπορεί να είναι εξόχως ζημιογόνες σε μεσοπρόθεσμο/μακροχρόνιο αλλά και άμεσο ορίζοντα. Πέντε περιοχές πολιτικής – που ενδιαφέρουν και την Ελλάδα – θα πληγούν άμεσα από τη νέα ισορροπία δυνάμεων:

Πρώτον, το σύστημα αλληλεγγύης της ΕΕ. Η αλληλεγγύη αποτελεί την κεντρική αξία πάνω στην οποία οικοδομείται το σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με το οποίο οι πλουσιότερες χώρες-μέλη στηρίζουν τις ασθενέστερες με τη μεταφορά πόρων μέσω της διαρθρωτικής πολιτικής συνοχής, κ.λπ. Η λειτουργία αυτού του συστήματος θα γίνει απ' εδώ και πέρα δυσκολότερη. Δεξιά και Ακροδεξιά δεν το συμπαθούν ιδιαίτερα.

Δεύτερον, η κοινή εξωτερική πολιτική και η προοπτική της κοινής άμυνας. Η επικράτηση των δεξιών/ακροδεξιών δυνάμεων οι οποίες με διάφορους βαθμούς έντασης έχουν ποικιλόχρωμες αντιλήψεις για τα μεγάλα γεωπολιτικά ζητήματα (πόλεμος Ουκρανίας, Γάζας, επιθετικότητα Ρωσίας, κ.λπ.) θα προσπαθήσουν να επηρεάσουν την κοινή εξωτερική πολιτική προς κατευθύνσεις που θα καταστήσουν δύσκολη έως ανέφικτη την επίτευξη κοινών θέσεων και προσεγγίσεων.

Τρίτον, θεσμική μεταρρύθμιση ΕΕ. Η οποιαδήποτε ουσιαστική μεταρρύθμιση των θεσμών της Ένωσης (κατάργηση ομοφωνίας, κ.λπ.) προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητά τους αλλά και η εμπάθιση της ενοποίησης μάλλον θα εγκαταλειφθεί ως κύριος στρατηγικός στόχος για την επόμενη πενταετία. Δεξιές και ακροδεξιές δυνάμεις στοχεύουν σε μικρό ή μεγάλο βαθμό ως γνωστόν στην επιστροφή του εθνικού κράτους στη δυναμική του ευρωπαϊκού γίνεσθαι παρά στην ενίσχυση των υπερεθνικών ευρωπαϊκών θεσμών.

Τέταρτον, η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χώρες των Δ. Βαλκανίων, Ουκρανία, Μολδαβία κ.λπ. θα καταστεί ακόμη δυσκολότερη με συνέπειες και για την ασφάλεια της Ευρώπης συνολικά.

Πέμπτον, πράσινη συμφωνία. Ειδικά και με την εξασθένηση της Ομάδας των Πρασίνων αλλά και την επιφυλακτικότητα έως εχθρότητα των δεξιών και ακροδεξιών δυνάμεων στο πακέτο μέτρων για την καταπολέμηση της κλιματικής κρίσης, η φιλοδοξία της Ευρώπης να είναι στην πρωτοπορία της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής θα συρρικνωθεί.

Από ως άμεσες συνέπειες (χωρίς και τίποτα να είναι αναπόφευκτο βέβαια). Εάν όμως η τάση επιστροφής στον ευρωπαϊκό εθνολαϊκισμό δεν ανακοπεί τίποτα δεν μπορεί να θεωρηθεί δεδομένο. Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά οι εξαιρέσεις του ευρωεκλογικού χάρτη προσφέρουν την ελπίδα. Η τάση μπορεί να ανακοπεί. Αφού βέβαια και οι πολίτες ξαναακαλίψουν τις ευθύνες τους. Η υπνοβασία δεν ωφέλησε κανέναν...